

نماز ترازوی سنجش شخصیت انسان است/ ویژگی نماز مقبول چیست؟

آیت الله جاودان گفت: میزان سنجش اعمال و همه شخصیت هر انسان نماز است و نماز واقعی یک سرمایه برای حیات خالص و ابدی آخرت است. به گزارش خبرنگار مهر، چهارشنبه های حسینی شیخ مرتضی زاهد حال و هوایی دیگر دارد، در این جلسه معنوی همه اقشار خصوصا طلاب و جوانان حضور دارند. این مراسم چهارشنبه 25 بهمن بعد از اقامه نماز مغرب و عشاء با سخنرانی حجت الاسلام کریمی، کارشناس احکام آغاز شد. حجت الاسلام کریمی در این جلسه به بیان احکام نجاست لباس نماز گزار پرداخت و سپس به برخی از پرسش های حضار پاسخ داد، سپس در ادامه سخنرانی هفتگی آیت الله محمد علی جاودان، نوه مرحوم شیخ مرتضی زاهد و از شاگردان خاص مرحوم آیت الله حق شناس آغاز گردید. آیت الله جاودان در این جلسه با اشاره به آیه ۶۶ سوره عنکبوت که می فرماید: «وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ» گفت: حیات این دنیا چیزی جز لهو و لعب نیست و سر تا سر زندگی آدم بازی است ولی حیات اصلی و زندگی در آخرت است. در این دنیا هیچ چیز نیست جز اینکه همه آن یک فیلم است که آن را می بینید و وقتی هم این فیلم تمام شد هیچ چیزی نیست و دست آدم از این زندگی کوتاه می شود. وی ادامه داد: اما این آدم یک روز به یک سرزمین می رود که آنجا حیات و زندگی اصلی اش است و زندگی فقط آنجا است. حالا آدم باید ببیند در این دنیا آیا فقط سرگرم لهو و لعب بوده و بازی کرده است یا اینکه برای زندگی در آخرت چیزی تهیه نموده است. آیت الله جاودان با بیان اینکه زندگی در آخرت همه چیزش زنده است و شعور دارد، گفت: اگر آدم با دست پر از سرمایه زندگی کردن، به آخرت برود آنجا صدرنشین است. اما ای کاش این را در این دنیا می دانستیم، آنجا همه چیزش حیات خالص است و برای این حیات خالص باید از این دنیا چیزی با خود ببریم که از جنس آن حیات خالص باشد. پس اگر در طول زندگی در این دنیا چیزی برای زندگی از جنس حیات خالص چیزی کسب کرده باشیم دستان پر است. نماز مقبول چه نمازی است؟ این استاد اخلاق شهر تهران با بر شمردن ویژگی های نماز مقبول اظهار کرد: اگر ما در اینجا یک نماز خوب خوانده باشیم، یعنی از اول تا آخر نماز داشته باشیم واقعا نماز بخوانیم، نمازی که وقتی گوشمان می شنود، چشمان می بیند و حتی بدنمان لمس می کند فقط نماز را بشنود و ببیند و لمس کند آن نماز است. حتی اگر بخاری در نزدیکی گرمایی داشته باشد اگر نمازمان نماز باشد ما گرمای آن را لمس نمی کنیم و چون در نماز هستیم اصلا آن گرما را نمی فهمیم که بخواهیم لمس کنیم و فقط نماز را می فهمیم. پس این نماز واقعی یک سرمایه برای حیات خالص در آخرت است و این نماز دست ما را آنجا می گیرد. پس اگر انسان خیلی قوی عمل کند نماز آدم می شود یک نماز خوب اما ما اینچنین نیستیم و عادی نماز می خوانیم و حتی گاهی با دنیا و گاهی با خدا هستیم. وی افزود: درباره نماز روایات زیاد است که در یک روایتی نماز را ترازو تعبیر کرده اند که صلاة المیزان. یعنی اینکه نماز ترازویی است که همه شخصیت انسان را با آن می سنجند، مثلا اگر فردی کاسب است و از صبح ساعت ۸ صبح به مغازه اش می رود و تا ۱۰ شب آنجا است و کار می کند اما این نماز است که نشان می دهد که کارهایی که این کاسب کرده است درست بوده یا درست نبوده است؟ یا اینکه فردی معلم است، نماز کارهای این معلم را می سنجد که آیا او درست تعلیم داده است یا نه؟ و همینطور دیگر کارها بر معیار سنجش و میزان نماز است که این نماز است که نشان می دهد ما چکار کرده ایم. آیت الله جاودان اظهار کرد: بنابراین ما به دنیایی خواهیم رفت که همه اش حیات است، پس همه اش شعور و حیات است. و شعور هم یعنی اینکه آدم در دنیا سر دو راهی قرار می گیرد که یک راه آن گناه است و راه دیگر طاعت خدا است و آدم باید در سر این دو راهی بتواند راه گناه را ترک کند و راه طاعت خداوند را انتخاب کند. زنده هایی که مرده اند! این استاد حوزوی با اشاره به آیه ۱۲۲ سوره انعام که می فرماید: «أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأُحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مِثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»، گفت: موجودات عالم به دو دسته تقسیم شده اند که یک دسته از آنها زنده و دسته دیگر با اینکه زنده اند اما مرده هستند. و اینجا در ترازوی قرآن کسی که مرده یعنی ایمان ندارد بلکه یک حیات حیوانی دارد اما از حیث انسانی مرده است. ما چقدر با دیگران که اهل قرآن و نماز نیستند فرق داریم این فرق ما با آنها نشان از حیات برتر ما است. پس هر چه فهم بالاتر، اراده بالاتر و قدرت عمل بیشتر است. وی ادامه داد: پس کسی که ایمان ندارد اگر هم زنده باشد در اصل مرده است، اما کسی که ایمان آورده است به همان حداقل ایمان هم که آورده او زنده است. و حداقل ایمان که نصاب ایمان را نشان می دهد این است که این فرد دیگر گناه نمی کند، و حداقل ایمان همین است که فرد اصلا هیچ گناهی نمی کند و اگر هم احيانا اشتباهی بکند زود آن را جبران می کند. پس کسی که ایمان آورده زنده است. بنا بر این گزارش، با توجه به ایام فاطمیه این مراسم با مداحی یکی از مداحان اهل بیت (ع) به پایان رسید و شرکت کنندگان به عزاداری و سوگاری حضرت فاطمه زهرا (س) پرداختند.

آیت الله جاودان گفت: میزان سنجش اعمال و همه شخصیت هر انسان نماز است و نماز واقعی یک سرمایه برای حیات خالص و ابدی آخرت است.

به گزارش خبرنگار مهر، چهارشنبه های حسینی شیخ مرتضی زاهد حال و هوایی دیگر دارد، در این جلسه معنوی همه اقشار خصوصا طلاب و جوانان حضور دارند. این مراسم چهارشنبه 25 بهمن بعد از اقامه نماز مغرب و عشاء با سخنرانی حجت الاسلام کریمی، کارشناس احکام آغاز شد.

حجت الاسلام کریمی در این جلسه به بیان احکام نجاست لباس نماز گزار پرداخت و سپس به برخی از پرسش های حضار پاسخ داد، سپس در ادامه سخنرانی هفتگی آیت الله محمد علی جاودان، نوه مرحوم شیخ مرتضی زاهد و از شاگردان خاص مرحوم آیت الله حق شناس آغاز گردید.

آیت الله جاودان در این جلسه با اشاره به آیه ۶۶ سوره عنکبوت که می فرماید: «وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ» گفت: حیات این دنیا چیزی جز لهو و لعب نیست و سر تا سر زندگی آدم بازی است ولی حیات اصلی و زندگی در آخرت است. در این دنیا هیچ چیز نیست جز اینکه همه آن یک فیلم است که آن را می بینید و وقتی هم این فیلم تمام شد هیچ چیزی نیست و دست آدم از این زندگی کوتاه می شود.

وی ادامه داد: اما این آدم یک روز به یک سرزمین می رود که آنجا حیات و زندگی اصلی اش است و زندگی فقط آنجا است. حالا آدم باید ببیند در این دنیا آیا فقط سرگرم لهو و لعب بوده و بازی کرده است یا اینکه برای زندگی در آخرت چیزی تهیه نموده است.

آیت الله جاودان با بیان اینکه زندگی در آخرت همه چیزش زنده است و شعور دارد، گفت: اگر آدم با دست پر از سرمایه زندگی کردن، به آخرت برود آنجا صدرنشین است. اما ای کاش این را در این دنیا می دانستیم، آنجا همه چیزش حیات خالص است و برای این حیات خالص باید از این دنیا چیزی با خود ببریم که از جنس آن حیات خالص باشد. پس اگر در طول زندگی در این دنیا چیزی برای زندگی از جنس حیات خالص چیزی کسب کرده باشیم دستانمان پر است.

نماز مقبول چه نمازی است؟

این استاد اخلاق شهر تهران با بر شمردن ویژگی های نماز مقبول اظهار کرد: اگر ما در اینجا یک نماز خوب خوانده باشیم، یعنی از اول تا آخر نماز داشته باشیم واقعا نماز بخوانیم، نمازی که وقتی گوشمان می شنود، چشممان می بیند و حتی بدنمان لمس می کند فقط نماز را بشنود و ببیند و لمس کند آن نماز است. حتی اگر بخاری در نزدیکی گرمایی داشته باشد اگر نمازمان نماز باشد ما گرمای آن را لمس نمی کنیم و چون در نماز هستیم اصلا آن گرما را نمی فهمیم که بخواهیم لمس کنیم و فقط نماز را می فهمیم. پس این نماز واقعی یک سرمایه برای حیات خالص در آخرت است و این نماز دست ما را آنجا می گیرد. پس اگر انسان خیلی قوی عمل کند نماز آدم می شود یک نماز خوب اما ما اینجور نیستیم و عادی نماز می خوانیم و حتی گاهی با دنیا و گاهی با خدا هستیم.

وی افزود: درباره نماز روایات زیاد است که در یک روایتی نماز را ترازو تعبیر کرده اند که صلاة المیزان. یعنی اینکه نماز ترازویی است که همه شخصیت انسان را با آن می سنجند، مثلا اگر فردی کاسب است و از صبح ساعت ۸ صبح به مغازه اش می رود و تا ۱۰ شب آنجا است و کار می کند اما این نماز است که نشان می دهد که کارهایی که این کاسب کرده است درست بوده یا درست نبوده است؟ یا اینکه فردی معلم است، نماز کارهای این معلم را می سنجد که آیا او درست تعلیم داده است یا نه؟ و همینطور دیگر کارها بر معیار سنجش و میزان نماز است که این نماز است که نشان می دهد ما چکار کرده ایم.

آیت الله جاودان اظهار کرد: بنابراین ما به دنیایی خواهیم رفت که همه اش حیات است، پس همه اش شعور و حیات است. و شعور هم یعنی اینکه آدم در دنیا سر دو راهی قرار می گیرد که یک راه آن گناه است و راه دیگر طاعت خدا است و آدم باید در سر این دو راهی بتواند راه گناه را ترک کند و راه طاعت خداوند را انتخاب کند.

زنده هایی که مرده اند!

این استاد حوزوی با اشاره به آیه ۱۲۲ سوره انعام که می فرماید: «أَوْمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مِثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» گفت: موجودات عالم به دو دسته تقسیم شده اند که یک دسته از آنها زنده و دسته دیگر با اینکه زنده اند اما مرده هستند. و اینجا در ترازوی قرآن کسی که مرده یعنی ایمان ندارد بلکه یک حیات حیوانی دارد اما از حیث انسانی مرده است. ما چقدر با دیگران که اهل قرآن و نماز نیستند فرق داریم این فرق ما با آنها نشان از حیات برتر ما است. پس هر چه فهم بالاتر، اراده بالاتر و قدرت عمل بیشتر است.

وی ادامه داد: پس کسی که ایمان ندارد اگر هم زنده باشد در اصل مرده است، اما کسی که ایمان آورده است به همان حداقل ایمان هم که آورده او زنده است. و حداقل ایمان که نصاب ایمان را نشان می دهد این است که این فرد دیگر گناه نمی کند، و حداقل ایمان همین است که فرد اصلا هیچ گناهی نمی کند و اگر هم احيانا اشتباهی بکند زود آن را جبران می کند. پس کسی که ایمان آورده زنده است.

بنا بر این گزارش، با توجه به ایام فاطمیه این مراسم با مداحی یکی از مداحان اهل بیت (ع) به پایان رسید و شرکت کنندگان به عزاداری و سوگواری حضرت فاطمه زهرا (س) پرداختند.